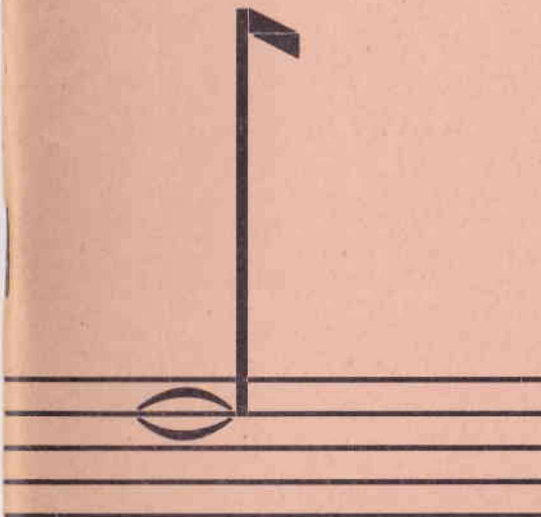
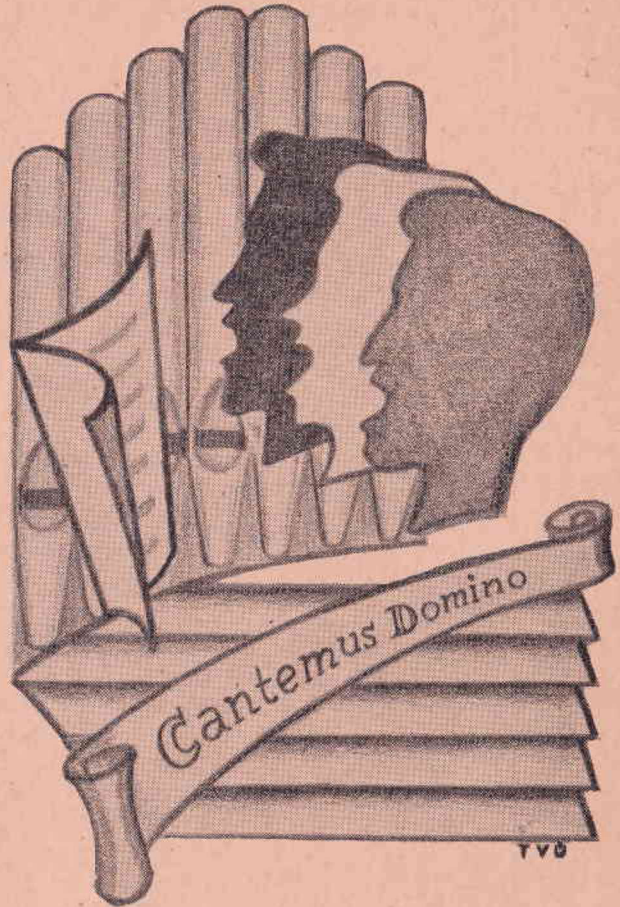

KONTAKTBLAD ZANGKOOR

President: Zeereerw. Heer P. v. Mullekom
Directeur: Joop Felix

H. HARTPAROCHIE TE BOXTEL

R.K. volksmuziekschool - Boxtel

ZANGKLASSEN: HET FUNDAMENT VAN CANTASONA
CANTASONA: HET FUNDAMENT VAN HET KOOR
HET KOOR: PIJLER DER HOOGMISDIENSTEN K.R.O.

De Boxtelse Volksmuziekschool heeft ook u zeker iets te bieden

Informaties: J. B. FELIX, musicus - Ons Doelstraat 24 - Telefoon (04106) 31 45

Het beste adres voor:

TELEVISIE
RADIO
BANDRECORDERS
PLATENSPELERS
STOFZUIGERS
WASMACHINES
CENTRIFUGES

A. ADELAARS

Breukelsestraat 4

→ SPECIALITEIT IN VERLICHTINGSARTIKELEN

Voor uw
TIMMER-, HOBBIE- en
KNUTSELWERK

N. BOONS

naar

Kapelweg 32 - Boxtel - telefoon 2334

KOOPT HET BIJ

SPIERINGS

DAN BENT U BETER AF

De textielzaak van Selissen!

BAANDERHERENWEG 77 · BOXTEL

-1-

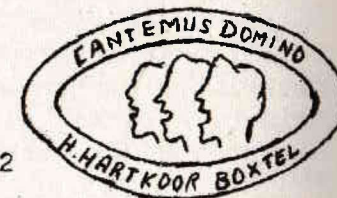
2e jrg. no. 1

Kontaktblad van het Zangkoor der
H.Hartparochie Boxtel

Redactie: W.Sep - H-v-Liempt
T.v.Uden - P.Bloem

Fin. Adv. C. de Brouwer

Secretariaat: W.Sep Vendelstraat 2

Van de redactie.....

Het verheugt ons als redactie bij het verschijnen van het eerste nummer van de 2e jaargang met voldoening te kunnen terugzien op het afgelopen jaar. Ons koor en ook ons blad hebben in die tijd veel bijval gekregen. Vele activiteiten zijn met succes bekroond en doen ons de toekomst met hoopvolle verwachtingen tegemoet zien. We denken hierbij aan de hoogmisuitzendingen en bandopnamen voor de KRO, onze reis naar Echternach, de hoogmisverzorging in Amsterdam en vooral aan de geslaagde Ceciliaviering, welke nu reeds door de algehele tevredenheid voor herhaling vatbaar is gebleken.

Nauwelijks is het nieuwe koorjaar weer begonnen of er staat ons weer een hele reeks belangrijke gebeurtenissen te wachten. Een teken van de bloei van ons koor.

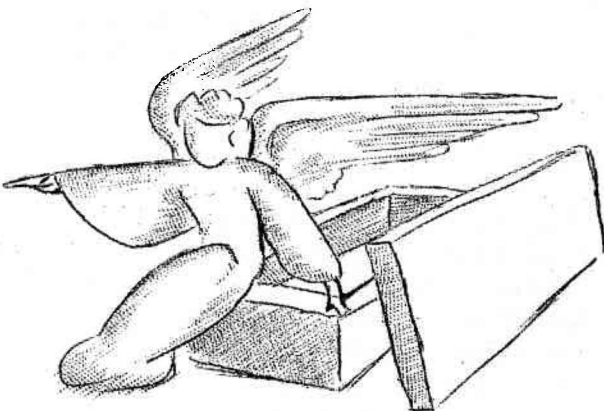
Wij hebben als redactie gemeend deze bloei ook in ons blad tot uiting te moeten brengen. Wat de uiterlijke vorm betreft is dit verwezenlijkt in een enigszins andere omslag. Wat de inhoud betreft hopen wij deze 2e jaargang goed te zijn gestart.

Wij mochten ditmaal enige interessante artikelen ontvangen o.a. van de Heer Staudt, Kerkvoogd van de Ned.Herv.Kerk te 's Hertogenbosch, over ons concert aldaar, en van Drs. J.v.d.Laar,

logisch juist de momenten voor haar feesten weten te kiezen. Pasen heeft Ze gewild als het lentefeest het feest van het vernieuwde jonge leven. Verschillende delen in de Paasviering wijzen uitdrukkelijk op de kinderlijke vreugde, die de gehele paastijd typeert.

In de H.Paasnacht begint het met het 3x herhaalde Lumen Christi, waarna we het uitbundige Exsultet horen. In het H.Evangelie verkondigt Mattheus ons de eerste tijding van de Verrijzenis. Maar bovenal is ons bekend het prachtige Confite-mini Domino, dat overal steeds met zoveel enthousiasme wordt gezongen. Juist in dat gezang proeven we iets van een vreugde om Jesus' Verrijzenis en raken we tevens de kern van het Paasgebeuren. Op Goede Vrijdag vierden we de worsteling van Christus met de dood, op Paaszaterdag de Verrijzenis van Christus tot een nieuw verheerlijkt leven. Zoals de lente de tijd is van de eerstelingen van bloem en vrucht, zo is Christus de eerste van ons allen, die opstond uit de dood. Pasen richt ons dus niet enkel op het verleden, maar het is ook de vóórviering van de wereldomspannende medeverrijzenis. Wanneer we in deze zin ons Paasfeest vierden, dan zullen we ook in onze liturgische plechtigheden veel schoonheid weten te ontdekken.

W. Sep.

Wat zal de toekomst de koorzanger brengen?

Het verbaasde mij zeer, op zondag Quinquagesima vanuit de St. Bavo-basiliek, de kathedrale kerk in Haarlem, de uitvoering te horen van "Missa Festiva". Dit werk van de Russische componist Alexander Gretsjaninow, de Rus die in 1925 zijn vaderland verliet en sedert 1939 in Amerika woonde, heeft jarenlang tot het repertoire van ons koor behoord. Het is de enige meerstemmige mis voor jongens- en mannenkoor die "nu" niet meer door ons gezongen wordt. De oorzaak hiervan is het "eigen" aparte karakter" van dit te profaan werk.

Nog meer verbaasde mij het artikel van P. Genesisus Boddeke, O.F.M. Cap. in de Tijd-Maasbode van 12-2-'64 betreffende deze T.V.-hoogmisuitzending. Genoemde schrijver is bijna 25 jaar werkzaam in het liturgisch apostelaat en is dus een deskundige op het gebied van de liturgie. Hij schrijft „Wat was dat nou? Propaganda voor de Haarlemse koorzanger, als zangschool, of werkelijk, althans in aanzet, vernieuwde liturgieviering?"

Nu is het mij niet te doen om het eerste deel van zijn vraagstelling maar om het tweede deel, omdat ik ervan overtuigd ben-dit blijkt duidelijk uit de rest van zijn betoog- dat het centrale punt in het artikel de vernieuwing van de liturgie is. Op een zeer juist gekozen tijdstip is door een deskundige een actueel onderwerp naar voren gebracht. Hij weet zich nu gesteund door de vastenbrief, een schrijven van onze bisschoppen dat ook, hoewel niet bepaald concreet, dit onderwerp behandelt. Deze uitzending betreffende zegt hij: „Moest bij het hoofdmoment van de misviëring nu zoveel aandacht gevraagd worden voor de capella musica? Ik meende, dat hier in praktijk gebracht had dienen te worden wat de Vastenbrief zegt: „Na de woorddienst nodigt de Heer

ons door zijn bedienaar uit tot de dienst van de offermaaltijd. Deze dienst „heeft een tafel tot middelpunt, die tevens een altaar is." Het is echter duidelijk dat dit niet alleen deze hoogmis kan betreffen. Nee, het gaat hier om de misviering in de nieuwe liturgische vorm.

Wie kan nu een antwoord geven op de vraag welke koorzang zijn dienstbaarheid aan de liturgie kan bewijzen? Is het dezelfde vastenbrief die zegt: „Vernieuwing van liturgie moet dus oneindig meer voor ons betekenen dan het vervangen van enige oude kerkelijke rituelen door nieuwe of het invoeren van de volkstaal. Dit alles is zeer belangrijk, maar het wezenlijke mogen wij niet vergeten. Het gaat allereerst om een nieuwe gezindheid, een nieuwe mentaliteit in ons dagelijks leven. Heel de vernieuwing van de liturgie moet immers daaruit ontspruiten en daarheen terugvoeren. Of Pater Genesis die hier aan toevoegt: „Wij mogen echter bedenken, dat van een juist gestructureerd en hiërarchisch geordend vieren van de Eucharistie op de allereerste plaats het aankweken van een nieuwe gezindheid en een nieuwe mentaliteit in ons dagelijks leven afhangt"

Ik heb bewondering voor deze theoretische beschouwing over de vernieuwing van de liturgie. Toch meen ik dat hier te gemakkelijk van het verleden, van de traditie een te grote afstand is genomen. In de vernieuwing van de liturgie moet men immers ook rekening houden met de mensen, die de nieuwe vorm mede moeten bewerkstelligen. Van de andere kant zal de koorzang zich onbetwist moeten aanpassen voor zover dat mogelijk is. Daarom zal elk koor iedere vernieuwing, die mogelijkheden biedt, moeten aangrijpen. Ik ben ervan overtuigd dat in deze fase van experimenteren de missen van onze liturgie minder vooraanstaande musici een waardige plaats moeten innemen. Pater Genesis

zegt hierover dat Dr. M. Dyker AA nog onlangs met recht een pleidooi hield voor deze missen. Aan diens noodkreet: „Wie voert ze uit, die meer zeer praktische en artistiek waardige missen met koor en volk?" zal hier of daar zeker gehoor kunnen worden gegeven.

J. Ghijsens.

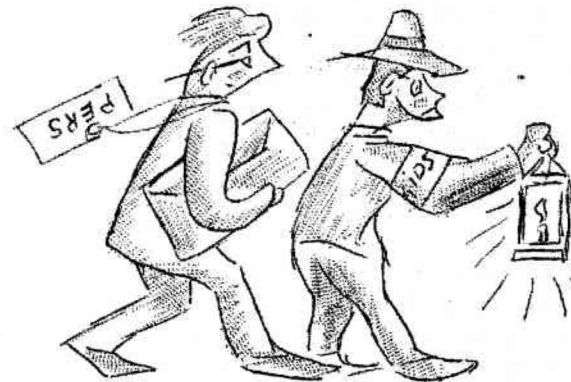
Het is een ongunstige avond, als wij ons op weg begeven om de heer Jan B. Janssens (geen familielid van de heer Lyndon B. Johnson, doch een achtenswaardig lid van ons mannenkoor) met een paar vragen te overvallen.

Nadat onze gids -speciaal meegenomen om ons de weg te wijzen in de donkere straten van Bortel - ons eerst de verkeerde straat ingeloodst had, bereikten we eindelijk het juiste adres.

„Komt er in," zei mijnheer Janssens (op 't koor beter bekend als mijnheer Janssen, met één S), „Vooruit, schiet op, geen flauwe kul, komt erin! Ik moet morgenvroeg wel om half vijf op (nou ja, moeten eigenlijk niet, maar eh..... voor den dieje, hè) maar dat geeft niks".

Aldus onze entree, waarmee we opgenomen werden in de gezellige gastvrije familiekring van de

Janssens (vader, moeder en vier jonge spruiten, voor zover we althans konden zien)

De koffie was bruin, lekker in grote hoeveelheden aanwezig. „ Ja, koffiedrinken doet ie veel,“ zegt moeder Janssens. „ Potten vol... Zet er dat maar in....“ (Het is verrassend hoe snel men aan een interview went) De heer Janssens werkt bij de K.L.O. (nee beste lezer, niet K.R.O., maar Koninklijke Lederfabriek Oisterwijk) Hij kan zijn woordje doen (zelfs in Frans, Duits, Engels of Latijn als het moet) maar als we hem om een korte levensschets vragen, zit hij er toch even mee te kijken. „ Nou nou, sjonge, das ook wat zeg. Nou ja, dan zullen we maar beginnen bij de geboorte hè?. In Tilburg, 7 juni 1913 ; voorspoedig opgroeiend, bereikte hij na 22 ambachten en 30 ongelukken, het jaar 1940, in welk jaar hij door „ bepaalde instanties werd uitgenodigd“ (en wel met zo'n aandrang, dat hij niet kon weigeren) om in Duitsland te gaan werken.

„ In 1940 pleegde ik een huwelijk, dus heb ik er al 22 jaar opzitten.“ We merken wel dat hij er helemaal geen spijt van heeft. Daarna vestigde hij zich in Boxtel. Na een jaar bij de Spoorwegen, en een beetje Van Geel Metaalwaren, kwam hij in dienst van de K.L.O. en is daar blijven plakken.

Wat vindt U van de sigaretten-campagne? Nou, daar gaat hij eens even voor zitten.

„ Ik ben opgehouden met sigaretten roken. Veel te ongezond. Ja, ik heb een pijp gekocht, das veel voordeliger en bovendien gezonder. Geef me es een sigaret, Tonny“ (dit laatste was tegen zijn zoon, die niet met roken van sigaretten opgehouden is).

U ziet wel, het is helemaal niet moeilijk! Hoewel de T.V. veel vrije tijd opslokt („ Je raakt eraan gewend, je kunt hem toch niet meer missen.“) zijn er toch nog hobbies waaraan de heer Janssens zich

af en toe overgeeft. In de eerste plaats puzzelen. Hij heeft nog een heel puzzelboek liggen. "Oh jee, vroeger loste ik ze allemaal op binnen een week, en stuurde het hele boek op, nou heb ik er nog pas enkele opgelost. Oh ja, een keer of drie, vier heb ik wat gewonnen, een paar prijzen van vijf of tien gulden; het heeft me tienduizenden aan puzzelpapiertjes gekost. Nu doe ik meer aan lezen. Doktersromans, oorlogsboeken, populair-wetenschappelijk werk. Op het ogenblik ben ik bezig in de "Diagnose Ongeneeslijk" van Konsalik. Een prachtboek, zo'n mooi heb ik er nog geen gelezen. Ja, 08-15 ken ik, en Cronin, "De Citadel", "De Sleutels van het Koninkrijk" da's van die missionaris in China."

En dan de muziek. Grammofoonplaten zat. Van het Lelijke jonge eendje en Komvandatdakaf, tot Coriolan en Egmont van Beethoven toe. "En de vijfde Sympathie van Eindhoven, maar da's flauwe kul natuurlijk. Van ons eigen koor heb ik ook nog een paar platen."

En die worden natuurlijk prompt opgezocht en gedraaid.

"En zet het tuinieren d'r ook maar bij. Doe'k ook graag. Ik heb m'n hark al geslepen. Moet wel een nieuwe riek hebben. En ik ben lid van Ceres, de dahliacclub geworden. Ik heb de contributie al betaald, maar nog niets gehoord."

Onder het naar binnen slurpen van onze vierde kop koffie informeren we nog naar zijn smaak op muzikaal terrein. "Nu, klassiek hoor, van dat moderne spul zoals Cliff Richard, Presley en hoe heten al die kneupen, moet ik niks hebben. Geef mijn maar "Die vier Jahreszeiten" van Haydn. Ik heb 'm op platen, maar ik ben deze week nog naar Tilburg geweest, maar daarover heb ik een stuk geschreven, dus daar zeg ik niks meer over. (zie verder in dit blad.Red.) De TV is toch mooi spul. Bonanza, Swiebertje en an-

dere jeugdprogramma's zijn erg in trek." Moeder Janssens bekennt ook, dat ze elke woensdag- en zaterdagmiddag ernaar kijkt. Okki Trooi is niet zo bijzonder.

"Ja en dan films, journaal, opera, maar die laatste zijn erg zeldzaam."

Eindeloos was de gespreksstof. Teveel om allemaal op te schrijven. Met moeite hebben we ons kunnen vermennen om op te staan en afscheid te nemen. Alleen omdat mijnheer Janssens ook nog wat moest slapen. Hij moest immers om half vijf op? Anders zaten we er nu nog.

Nou, mijnheer, mevrouw tot ziens en bedankt voor de koffie.

T. v. Uden.

De Weense Klassieken.

De groep componisten, die men gewoonlijk "De Weense Klassieken" noemt, leefde en werkte tussen de jaren 1714 en 1828. Deze groep, gevormd door Christoph Willibald von Gluck (1714-1787), Franz Joseph Haydn (1732-1809), Wolf-

gang Amadeus Mozart (1756-1791), Ludwig von Beethoven (1770-1827) en Franz Schubert (1797-1828), wordt hierom klassiek genoemd, omdat zij het geweest zijn, die, na lang zoeken gekomen zijn tot een evenwicht in de muziekvormen en

uitdrukkingsmiddelen en door wie alle nieuwe stijlvormen en richtingen, (in Rococo en Burgerlijke Stijl gegroeid) evenwichtig samengesmolten werden. Aldus luidt de conclusie der muziektheorie.

Dat men van deze groep van vijf beweert, dat zij het geweest zijn, die tot een evenwicht gekomen zijn in de muziekvormen en uitdrukkingsmiddelen, is in zoverre juist, dat het slechts de eerste drie zijn, die aan deze voorwaarden voldoen, terwijl de twee romantici Beethoven en Schubert zich beijverd hebben om zich los te wringen uit de knellende banden, die hen door hun voorlopers en wegbereiders aangegnoerd waren. Inderdaad zijn het Gluck en Haydn geweest, die een geheel nieuwe richting hebben aangekondigd, die ongeveer parallel loopt met een gelijktijdige ontwikkeling in bouwkunst, schilderkunst en literatuur. Men krijgt dan een zeer merkwaardig verschijnsel. Terwijl de beeldende kunst een reactie vormt tegen de ongebondenheid en pralende smakeloosheid van Barok en Rococo en streeft naar ideale schoonheid en harmonisch geordende compositie, waarvoor zij bij de Oudheid in de leer meent te moeten gaan, en spoedig vervalt tot anachronisme en imitatie, evenals de schilderkunst (bv. David), is de ontwikkeling in de literatuur geheel anders. Het merkwaardige is, dat slechts in Duitsland de klassiek tot ongekende bloei komt door geniale vertegenwoordigers als Goethe en Schiller en in andere landen nauwelijks van een nieuwe richting sprake is.

Anders is het met de muziek gesteld. Gevaar voor anachronisme bestond er voor haar niet en bovendien waren de paden, door Bach's zonen en de Mannheimers aangelegd, zo platgetreden, dat men het onbekende pad toch maar verkoos boven het oude vertrouwde. De muziek vond dus een veel gunstiger voedingsbodem dan de andere kunsten. Hiervoor een verklaring te vinden is niet eenvoudig. Misschien is de klassieke periode in de muziek een gevolg van

het toendertijd alles en iedereen doordringende Rationalisme. Deze mensen moesten wel behoefte hebben aan iets geestelijks en zo was ook Frederik II van Pruisen weliswaar een verlicht despoot, maar ook een groot muziekliefhebber, aan wiens slapeloze nachten wij o.a. Bach's Goldbergvariaties te danken hebben.

Het tijdperk van de ontwikkeling der nieuwe richting is vrij nauwkeurig af te bakenen. In 1750 was Bach overleden en in 1762 schiep Gluck zijn meesterwerk "Orfeo ed Euridice"; letwel, in het Italiaans en later in het Frans, hoewel Goethe ijverig bezig was het Duits als kunsttaal te introduceren. Het genie Mozart was noodzakelijk om deze toen vreemde koppeling tot stand te brengen. ("Die Entführung aus dem Serail", 1782). Het ontstaan ligt tussen 1750 en 1762, zoals U ziet. Is Gluck min of meer de wegbereider geweest, in Haydn en Mozart vinden wij daarentegen alle kenmerken, die hen ten volle klassiek doen zijn, en ze mogen in één adem genoemd worden. Men doet Haydn onrecht door te beweren, dat hij de voorbereiding op Mozart is geweest. Maar men moet niet vergeten, dat Mozart het onmiskenbaar voorrecht voort te kunnen bouwen op de fundamenteën, die anderen voor hem gelegd hadden. Het geniale van Mozart blijft natuurlijk hierin bestaan, dat hij in één grootse synthese de Duitse en Italiaanse kunstrichting in de muziek in zich verenigd heeft. De andere grote verdienste van Mozart is, dat hij in zijn muziek niet, zoals zijn voorgangers, aan de oppervlakte blijft, maar diep en voor zijn Weense tijdgenoten veelal te diep, onder de noten graaft. Haydn is speelser, luchtiger, oppervlakkiger; Mozart is, speciaal in sommige werken in mineur, onder het mom van charme dikwijls van een schrijvende tragiek. En hier verloochent de Klassiek haar aard; het statische, het onbewogene van een man als

Gluck is verdwenen, wanneer deze in een zeer dramatische situatie als die, waarin Orfeus na het verlies van zijn beminde Euridice verkeert, voor zijn aria "J'ai perdu mon Eurydice" een weliswaar prachtige serene melodie schrijft, die echter dramatisch gezien volkomen misplaatst is.

Zo kon Mozart de weg effenen voor de jonge Beethoven, de man die de overgang vormde tussen Klassiek en Romantiek, bij wie een sonate of een symphonie een persoonlijke belijdenis was en wiens leven en werk een boodschap inhielden. De mens Beethoven is in zijn muziek zo treffend getekend, dat geen betere autobiografie bestaat dan zijn 9 symphonieën. Al zijn lief en leed heeft hij uitgezongen en uitgeschreeuwd in zijn muziek.

Beethoven wordt een romanticus genoemd en men beseft eerst het zeer ruime gebied, waarop dit woord van toepassing is bij de kennismaking met Schubert. Beethovens heroïek en Schuberts lyriek, die in wezen zo totaal verschillen, worden onder één verzamelwoord ondergebracht. En de taak van de muziekhistorie werd nog lastiger: ook het grillige van Berlioz, het virtuoze van Liszt, de dichterlijkheid in Chopin, de norsheid van Brahms en de lyrische bewogenheid van Mendelssohn zijn uitdrukkingen van Romantiek in de muziek en men mag de muziekhistorie misschien het verwijt maken, dat zij wellicht wat al te karig is geweest met haar benamingen. Daartegenover staat echter, dat al deze Romantici één gemeenschappelijk trek hebben; men proeft hun persoonlijkheid in hun muziek, de muziek maakt een wezenlijk deel van hun persoon uit.

Men zal zich afvragen, waarom Beethoven en Schubert dan toch nog klassiek genoemd mogen worden. Omdat zij nog altijd min of meer voortborduurden op het stramien, dat Gluck en Haydn voor hen ontwierpen. Voor het overige zijn zij in de volle zin van het woord Romantici geworden.

Mijne Heren,

Ofschoon het niet mijn gewoonte is, mijn gedachten op papier te zetten, wil ik toch trachten mijn deel bij te dragen voor dit nummer van ons koorblad. Daar het echter geen liturgische zang betreft, weet ik niet of dit wel voor ons blad geschikt is. Het gaat nl. over het Oratorium van Joseph Haydn „Die Jahreszeiten“.

Het was mij begin december 1963 al bekend, dat dit Oratorium in Tilburg opgevoerd zou worden en wel door Toonkunstkoor Tilburg met medewerking van het Brabants Orkest, het geheel o.l.v. Phons Dusch, op 4 februari 1964. Solisten waren: Annette de la Bye (sopraan), Arjan Blanken (tenor) en Laurens van der Werf (bas).

Ofschoon de zaal van de Stadsschouwburg geheel was uitverkocht (ruim 900 plaatsen), moet het mij toch van het hart dat het, hoewel ik er erg van heb genoten, niet dat was wat ik ervan verwacht had. Wat b.v. te zeggen van een Gemengd Zangkoor bestaande uit ongeveer 18 zangers (achtien) en pakweg 125 zangeressen. Men ziet wel, dat hier de verhoudingen een beetje scheef liggen. Er was wel een groot klankbord aangebracht, maar het baatte niet. Men kon dat het beste merken, als het mannenkoor alleen zong. Het was jammer, dat het zo zwak was, want dit Oratorium is waard om met een volledige bezetting uitgevoerd te worden.

Ik hoop, dat ik hiermede heb bijgedragen in het belang van ons koorblad, en zal trachten meerdere artikelen uit mijn pen te laten vloeien.

J.B. Janssens.

Het deed ons als zanggroepje goed te merken, dat ons optreden op het Caecilia-feest bij U in de smaak viel. Daarom durf ik het aan nogmaals Uw aandacht voor onze activiteiten te vragen.

Met frisse moed zijn we na het Caecilia-feest weer begonnen aan een flinke en fleurige uitbreiding van ons repertoire. Dat heeft ons wel het een en ander gekost, ook financieel. Doch dit is niet onze grootste zorg. Veel meer maken wij ons zorgen over het voortbestaan van ons groepje. Wij verkeren momenteel immers in een situatie, waarin onze moeite geheel nutteloos schijnt te zijn. Loont het de moeite om 'n heel jaar te repeteren, wanneer er slechts één gelegenheid per jaar is om die stille activiteiten naar buiten te tonen? Ik heb er in een van de vorige nummers al op gewezen. Het antwoord moet zijn: Nee; als je dat van tevoren weet, kun je er beter niet aan beginnen. Dat zou de logische conclusie van een nuchtere redenering zijn. Wij willen in deze echter niet

nuchter redeneren. Wij willen meer naar buiten treden, al kost dat ook moeite. Financieel kunnen wij niet bij U komen aankloppen. Maar U kunt ons toch helpen. Geeft U ons eens een tip, wanneer U denkt, dat er een goede gelegenheid is om op te treden. Ik denk hierbij aan verenigingsavonden, toneel-uitvoeringen (in de pauzes), gezelligheidsbijeenkomsten e.d. Zelf kunnen wij geen volledige uitvoering geven. Bovendien ontbreken ons daartoe de contacten. Wanneer U als tussenpersoon zou kunnen fungeren, zou dat voor ons een kans op meer succes kunnen betekenen. Wij zouden niet meer uitzichtsloos onze tijd en moeite hoeven te geven, zoals dat nu het geval is. Immers het spreekwoord zegt het: „Geen wind helpt hem vooruit die geen haven van bestemming heeft”.

W. Sep.

WIST U DAT.....

- tenoren ook bassoli kunnen zingen?
- de dirigent niet voor zichzelf zwaait?
- de hoogmis om 10.20 uur begint?
- de inzendtermijn voor kopie liep tot 9 febr.?
- wij het laatste artikel voor dit nummer ontvingen op 23 febr.?
- er niet alleen op de preckstoel, maar ook op het koor gepreekt wordt?
- Mijnheer Felix nu al bijna 4 jaar bij ons de scepter zwaait?
- T. v. Uden onlangs slaagde voor het examen Wiskunde M.O.-B.?

Eerlijk gezegd.....

Het lijkt ons voor het peil van onze zang geen overbodige weelde zo nu en dan eens de zwakke plekken op te sporen en te overwegen. Ditmaal willen wij deze taak op ons nemen, hoewel wij daarmee niet willen stellen daarvoor de meest geschikte personen te zijn. Het zijn dan ook louter enige losse gedachten, welke bij ons opkwamen.

Als zorgwekkend schoonheidsfoutje zien wij in onze zang steeds meer verschijnen de wedloop om het hardst te zingen. (vooral bij de jongens, maar ook bij de heren). Soms moeten we zelfs spreken van individualisme onder onze zangers. En de tendens wordt ook: "Eind goed, al goed." Het opmerkelijke nu is, dat ieder apart toch zeer goed weet, dat het zo niet moet, maar dat we het allen samen toch met de grootste plichtsbetrachting in praktijk brengen. Wij zouden er nog meer aan moeten denken, dat we samen in een koor zingen.

Ook de zuiverheid laat soms wel eens wat te wensen over. Dit hangt naar onze mening rechtstreeks met het vorige samen.

Als laatste fout zien we de meermalen voorkomende ongelijkheid tussen de verschillende stemmen. Een verklaring hiervoor lijkt ons niet nodig. Er moet alleen verbetering in komen.

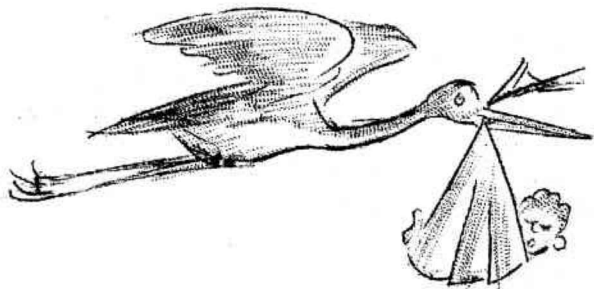
Al deze onvolkomenheden - de vele goede kwaliteiten niet te na gesproken - zijn op zich al voldoende reden tot nadenken. Ze wegen nog des te zwaarder in het licht van onze plaats onder de Nederlandse kerkkoren. Wij zijn een koor met vermaardheid. Maar het is misschien nog moeilijker om deze te behouden dan om haar te verwerven. In dit opzicht is het dus nog dringender gewenst om onze foutjes te verbeteren.

Het zal'trouwens onze zang als geheel opheffen en daardoor de gelovigen nog meer stichten. Als koorzanger moeten we niet alleen zingen, maar veeleer zo goed mogelijk zingen. En gelukkig zijn wij tot heel wat in staat, getuige ons verleden. Laten wij dat verleden niet vergeten en proberen nog hoger te komen. En daarbij hangt het vaak van kleinigheden af.

Wij hopen, dat U bij het lezen van dit artikel niet de indruk krijgt, dat wij - wij zijn ook leden - de bedoeling hebben gehad kritiek in louter negatieve zin te leveren. Maar.....

beter een kritisch nootje dan een vals nootje.

J. Ghijsens
H.v.Liempt
W. Sep

Op 19 februari j.l. werden de heer en mevrouw Felix verblijd met de geboorte van hun dochter Lidwine.

Wij wensen hen beiden ook vanaf deze plaats van harte geluk. Red.

PROGRAMMA VAN HET H.HARTKOOR VAN 1.3.'64 tot 31.5.'64.

- Zondag 1 mrt.'64 IIIe zondag van de Vasten.
Hoogmis: Volkszang groep A
Lof: Cantate Domino de la Lande
Ave Regina Gregoriaans
Ave Maria J.Arcadelt
Tantum Ergo Andriessen
- Zondag 8 mrt.'64 IVe zondag van de Vasten.
Zondag "Laetare"
Hoogmis: Missa Brevis A.Gabrieli
Orgel: partita "Jesu meine
Freude" J.S.Bach
- Zondag 15 mrt.'64 Passie-zondag.
Hoogmis: Volkszang groep B.
- Zondag 22 mrt.'64 Palmzondag.
Hoogmis: Volkszang (schola)
Tijdens de hoogmis wordt de Passie van Suriano uitgevoerd.
- Donderdag 26 mrt. Witte Donderdag.
Pl.H.Mis; Volkszang (schola)
Tijdens de H.Mis worden motetten uitgevoerd van Ingegneri en da Vittoria.
- Vrijdag 27 mrt.'64 Goede Vrijdag.
Tijdens de plechtige Kruishulde:
O Crux Ave Palestrina
O vos omnes Croce
Popule meus Vittoria
Crucifixus Lotti

- Zaterdag 28 mrt. '64 Paaszaterdag.
10.30 uur Paasplechtigheden.
(schola)
- Zondag 29 mrt. '64 Hoogfeest van Pasen.
Hoogmis: Missa Sine Nomine.
G.da Palestrina.
Orgel: improvisatie over Victi-
mae Paschali Laudes van
L.Toebosch.
Lof: Angelus autem Anerio
Regina coeli: Aichinger
Ave Maria Verdonck
Tantum Ergo da Vittoria
Orgel: Koraal "Erstanden ist der
Heiligen Christ." J.S.Bach
- Maandag 30 mrt. '64 IIe Paasdag.
Hoogmis: Missa in hon.S.Fran-
cisci J.Hilber.
Orgel: Fantasia in A Telemann
- Zaterdag 4 april 10 uur Pl.Huwelijksmis (v.Oerle)
Hiervoor wordt de medewerking
van het gehele koor gevraagd.
- Zondag 5 april '64 Beloken Pasen.
10 uur Plechtige Hoogmis.in de
Petrus Canisiuskerk te Nijmegen.
Uitgevoerd zal worden de "Messe
en sol mineur" van M.Charpentier
Na de mis Cantate Domino van
de la Lande.
- Donderdag 9 april '64 8 uur opnamen KRO.
Missa in hon S.Gregorii Barba-
dici van Perosi.

- Zondag 12 april '64 IIe zondag na Pasen.
Hoogmis: Missa in hon. S.Gregorii
Barbadici Perosi
Orgel: Premier Choral Andriessen
- Zondag 19 april '64 IIIe zondag na Pasen.
Hoogmis: Volkszang groep B.
Orgel: Dialogue sur les grands
jeux Cleramboult.
- Zondag 26 april '64 IVe zondag na Pasen.
Hoogmis: Missa Brevis Gabrieli
Orgel: Toccata et fuga J.S.Bach
- Zondag 3 mei '64 Ve zondag na Pasen.
Hoogmis: Volkszang groep A.
Orgel: improvisatie over greg.
motieven van de zondag.
- Donderdag 7 mei '64 Hemelvaartsdag.
Hoogmis: Missa Quand' io Penso
O.di Lasso.
Orgel: Prelude en fuga A.de Klerck
- Zondag 10 mei '64 Zondag na Hemelvaart.
Hoogmis: Missa in hon. S.Car.
Borr. Jenny
Orgel: Prelude in Es gr. Bach
- Zondag 17 mei '64 Hoogfeest van Pinksteren.
Hoogmis: Missa Misericorde
Cl. non Papa
Orgel: Koraal "Komm, Schöpfer
Heiliger Geist J.S.Bach
Lof: Regina coeli Strategier
Corde et animo J.Mul
Tantum Ergo Andriessen

- Maandag 18 mei '64 Ite Pinksterdag.
Hoogmis: Missa Secunda Pontificalis L.Perosi
Orgel: Toccata H.Andriesse
- Zondag 24 mei '64 Drievuldigheidszondag.
Hoogmis: Diatonica Andriesser
Orgel: partita "Christ der
 ist mein Leben Pachelbel
Om 3 uur H.Bloedprocessie.
- Zondag 31 mei '64 Ite zondag na Pinksteren.
Hoogmis: Missa Toni Deuteri
 M. Dijker.
Orgel: Prelude en fuga in E gr
 V. Lübeck.

Programma van Echternach wordt t.z.t. bekend gemaakt.

PERSONALIA.

In de komende 3 maanden hopen de volgende leden hun verjaardag te vieren.

11.3 J. Schulpen.	4.4 C. de Brouwer.
12.3 B. v.d. Rijdt.	8.4 A. Prinsen.
20.3 A.v.d.Meijden.	12.4 C. Schellekens.
23.3 H. Schoenmakers.	15.4 H.v.d.Laar.
28.3 J.Kerremans.	24.5 A. Koelink.
31.3 H. v. Liempt.	7.6 J. Janssens.

Van harte proficiat.

Beste Cabanen,

Jullie S.O.S. op pagina 35 van de jongste aflevering van het koorkontaktblad heeft mij getroffen. Getroffen om het verlangen naar binding met het oog op het voortgezette lidmaatschap van het mannenkoor; getroffen niet minder om de titel van het artikel: "Redt onze zielen". Ik neem aan, dat het begrip hier niet in de gewone alledaagse betekenis van het woord gebruikt is, doch dat het hier gaat om een speciale vorm van zieleheil, nl. de muzikale ziel. Immers, het voortleven daarvan is de enige basis om straks weer in het koor te kunnen meezingen. En zo sta ik er eigenlijk een beetje van te kijken, dat de opgesomde activiteiten zo weinig geeigend schijnen (naar daar zou ik mij natuurlijk in kunnen vergissen) om juist deze "muzikale ziel" te redden.

Nee, versta mij goed, ik wil niet zeggen, dat de bedoelde activiteiten geen mogelijkheid in zich hebben om jullie groep te binden; alleen, het gaat niet alleen om deze groepsbinding. Het gaat primair om jullie muzikale zielen en om hun onderlinge saamhorigheid, welke in wederzijdse onderlinge contacten de liefhebberij voor de muziek levend doet blijven. Maar waarom dan niet de groepsactiviteit gericht op muzikale neventerreinen? Waarom geen muziekinstrument ter hand genomen? Waarschijnlijk voel je je te oud om daar nu nog mee te beginnen, maar er zijn er toch ongetwijfeld onder jullie, die wel een muziekinstrument hebben leren bespelen. Denk dan eens over de mogelijkheid van een musiceergroep. Daarmede zijn echter de mogelijkheden nog niet helemaal uitgeput. In wat verder achter ons liggende jaren had het koor van de St.Josephkerk te Helmond met de St.Josephzangertjes, onder de leiding van de heer Th.Driessen, een klankrijke naam. Welnu, deze mijnheer Driessen stond gedeeltelijk voor hetzelfde probleem als de

Caba-club staat: "Waarmede zullen wij hen voeden?" Hij vond een oplossing in de muziek, zoals ik boven heb aangeduid, maar ook in de dans, speciaal in de mannendans, de zgn. Morrisdans, de zwaarddans etc.

Nu zijn dit wellicht begrippen, die ook niet veel zeggen en daarom geloof ik, dat je maar op gezag van anderen moet aannemen, dat dit iets zou zijn:

- Het is een sportieve beweging, die eisen stelt aan lichaamskracht, met uithoudingsvermogen en aan lichaamsbeheersing;
- Het is een groepsgewijs somtijds ook solistisch, maar toch primair een gemeenschappelijk zich geven aan de dans, welke in hoge mate groepsvindend werkt;
- En niet in het minst: het is een muzikaal beleven van muziek, die welluidend is, en kwalitatief op een zeer hoog niveau staat, daterend uit de bloeitijd van de muzikale volkscultuur.

Als voorzitter van de Katholieke Vereniging voor Volksdans, Volkszang en Huismuziek wil ik jullie graag op het bovenstaande, dat een levensbelang voor de club der Cabanen kan zijn, attent maken. Ik wil zelfs, als jullie daarvoor interesse hebben, trachten hiervoor een leerkracht te interesseren, om dit via de Boxtelse Volksmuziekschool rond te krijgen.

Ik wil zelfs **no**g verder gaan en trachten een subsidie hiervoor los te peuteren van de Kath. Ver. voor Volksdans, Volkszang en Huismuziek om deze "cursus" financieel rond te krijgen.

Zojuist heb ik het woord cursus gebruikt. Een cursus kost geld, en een cursus veronderstelt regelmatige instructiebijeenkomsten. Mijn gedachten gaan ervan uit, dat aanvankelijk één avond per 14 dagen een goede start zou geven, en dat in zo'n geval ook de kosten reëel zouden blijven. Tevens zou

dan tijd vrij blijven voor de bestaande hobbies, wat natuurlijk ook heel belangrijk is.

Ook een cursus is veelal van beperkte duur. Ik stel mij voor, dat de eerste cursus rond 6 maanden zal kunnen duren. Willen wij deze vóór de augustusmaand willen beëindigen, dan zouden wij op korte termijn tot nader overleg moeten komen. Kom, denk er eens gedegen over na en laat spoedig wat horen. Met beste groeten,

Jos W.M.v.d.Laar, soc.dr.
Voorzitter.

Beste Lezers,

Zanger zijn is iets heel moois. Je kunt geen zanger zijn als je zingen niet fijn vindt. Je moet er ook iets voor over hebben, bv. een repetitie of generale repetitie. Je moet nooit zeggen: "Bah, we hebben weer repetitie." Ik zou je aanraden, als je dat zegt, dat je er dan beter af kunt gaan. Het is heel fijn, dat je lid van het koor bent. Bovendien heb je jaarlijks een uitstapje naar Echternach en Esbeek, maar om die reden moet je natuurlijk niet bij het koor gaan. Ikzelf vind het heel fijn bij het koor te zijn. Ik weet niet meer te vertellen, dus scheid ik ermee uit en ik hoop, dat het koor nog meer successen zal maken.

J. Barten.

Flarden herinnering van een oud-koorknaap.

Wat ik me van de oorlog herinner is zeer weinig. Ik moet tijdens de oorlog een jongetje van 8 à 9 jaar oud zijn geweest. Ik heb nog een foto van

die tijd, waar ik dan opsta met een armoedig brilleke op met een stalen montuur en met een kale jas aan, waarbij deze met de bovenste knoop en het tweede knoopsgat is dichtgemaakt en met een paar schoenen aan, waardoor de tenen vriendelijk naar buiten kijken. Deze foto bewaar ik zorgvuldig, daar dat één van die weinige, voor mij dierbare dingen zijn, die je gedachten kunnen terugroepen naar die tijd. Die tijd was slecht, vijandig, vol angst en ellende, maar toch ook weer ergens boeiend. Om een voorbeeld te noemen, uit dergelijke boefjes zoals hierboven geschetst bestond toen het knapenkoor van de H.Hartparochie.

Ik weet niet meer hoe ik ertoe gekomen ben om te gaan zingen, ik herinner me wel, dat ik er altijd een hekel aan had om tijdens de repetities het repertoire maar steeds weer te zingen. Hoe heerlijk was het om keihard het Christus Vincit door de kerk te doen galmen. Ook op andere wijzen beleefden wij onze avontuurtjes, zoals dat ook nu nog wel zal gebeuren. We kregen ook uitstapjes net als nu, echter niet met een eigen bus, maar gewoon gezellig te voet

In de zomer van 1943 liepen wij in een lange rij naar de La Salle vol blijde verwachting, want er wachtte ons een verrassing. Het bleek een zeer leuke film van Charlie Chaplin te zijn. We genoten er echt van, maar plotseling hoorden we een zeer stotend geluid, en iedereen keek al naar de projector om te zien hoe dit euvel verholpen werd. Maar toen kwam er opeens een broeder binnengerend en vertelde ons, dat we dekking moesten zoeken in de sloten rondom de gebouwen. Ik holde met nog een stel juist de verkeerde kant in. Mijn schuilplaats was nog geen 50 meter van de grote weg af en daar was juist het feest te doen. Ik durfde niet te kijken. Het was net een hel. Mijn meeste metgezellen waren jongens van de La Salle en van de anderen herinner ik me alleen nog Bartje Beekmans. Na een tijdje kon

ik het niet laten om ook te kijken. Voor mij leek heel Boxtel afgesloten door een vuurzee. Zo hoog als ik maar met mijn hoofd uit de sloot omhoog durfde te gaan reikten de vlammen, overgaand in een diepzwarte kolkende rook. Ik hoorde telkens een aanzwellend geloei van vliegtuigmotoren. Het leek wel alsof ze op ons doken. Ze kwamen heel laag en dan ineens dat flietsend licht uit beide vleugels en het oorverdovend geratel. Ik kende toen evenals alle jongens van toen de typen. Het waren spitfires, die ons de stuipen op het lijf hadden gejaagd. Ik herinner me nog, dat ik het ontzettend op een lopen heb gezet, samen met Bartje Beekmans. We liepen helemaal om, via de Nieuwstraat, Rechterstraat, Stationsstraat, Breukelsestraat, in één adem naar huis. Op de kruising Nieuwstraat - grote weg, zagen we heel duidelijk, dat er twee grote tankwagens in puin waren geschoten.

Thuis lachte mijn vader flink om mij, ondanks de ernst van de toestand, omdat ik zo bang was. Ik liep tenminste bijna dwars door hem heen.

Dit was een uitstapje met ons kerkkoortje en in een dergelijk avontuur kon je in die tijd gemakkelijk terecht komen. Het was levensgevaarlijk, maar ik had het voor geen geld willen missen. En misschien zongen we wel niet zo mooi als jullie, maar voor de Heer moet het ook een fantastisch genoeg geweest zijn, die kwelende boefjes te horen.

J. Linsen.

Beste jongens,

Jullie hebben nu aardig verhaal gelezen van een koorknaapje van toen. Denk eens goed na. Misschien kun je dan de volgende keer zelf ook zo'n leuk verhaal schrijven. Red.

LES HEROS SONT FATIGUES.

De helden zijn vermoeid, doodmoe.
En de moedeloze hand is slap gevallen,
Slap van het typen zonder band.
De toetsen hebben hun handen aangezogen,
Haast onduldbaar traag.
Het woest gekletter heeft lang nog nagerateld;
Kopie is loom komen aanwaaien,
Loom en lui, onder dwang geschreven
Van voorbije vreug en geleden angst.
De helden zijn neergevallen, dood - doodmoe.
En het bed zuigt, zuigt onweerstaanbaar.
En stencils golven aan,
Over tijd golven zij binnen voor het werk.
In de wind verwaaien nog de jammerkreten....
Meer wit dan zwart is het blad en vormloos,
Maar de helden moeten blijven waken,
Want niemand weet wat er nog komen kan.
Maar de helden zijn vermoeid.....
Doodop.

W. Sep.

Goosseus Brood HET BESTE!

VOOR AL UW ARTIKELEN
BETREFFENDE

Woninginrichting

SLAAGT U BETER BIJ

↓
Jan Nouwens

BREUKELSESTRAAT 59 - BOXTEL
TELEFOON 23 18

HET ADRES VOOR:

- SIERADEN IN GOUD OF ZILVER
- KELTUM PLEET
- UURWERKEN
- UURWERK REPARATIES
- BRILLEN (speciale afdeling)

F. P. v. Langen

JUWELIER - HORLOGER - OPTICIËN

Stationstraat 62

H. J. M. DE BROUWER

BOXTEL - HET SCHILD 22
TELEFOON (04106) 3279

BOOMKWEKERIJ
TUINARCHITECTUUR

- Coniteren - Sierheesters - Laanbomen
- Haagplantsoen en vaste planten

Het adres voor aanleg en onderhoud van tuinen!

Huishoudelijk

Parfumerieën

Eenieder weet 't
Van Kol heeft 't

!

'T HUIS VOOR UW GESCHENKEN

Lederwaren

TEXTIEL

Sola